

ONICKY NEPODEPSÁNO

30Si27 / 2020

Okresní soud v České Lípě

V [REDACTED] dne 1. 2. 2020

PROSTŘEDNICTVÍM DATOVÉ SCHRÁNKY

Žadatel

Věc:

Žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

jedenkrát

I.

Žádám tímto o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně pak o zaslání všech anonymizovaných odsuzujících rozsudků trestních senátů a samosoudců Okresního soudu v České Lípě vydaných v období od 1. 1. 2020 do 31. 1. 2020, týkajících se následujících trestných činů:

- vražda (§ 140 TZ)
- usmrcení z nedbalosti (§ 143 TZ)
- těžké ublížení na zdraví (§ 145 TZ)
- ublížení na zdraví (§ 146 TZ)
- těžké ublížení na zdraví z nedbalosti (§ 147 TZ)
- ublížení na zdraví z nedbalosti (§ 148 TZ)
- týrání svěřené osoby (§ 198 TZ)
- týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 TZ)
- znásilnění (§ 185 TZ)
- sexuální nátlak (§ 186 TZ)
- pohlavní zneužití (§ 187 TZ)
- maření spravedlnosti (§ 347a TZ)

Předmětná anonymizovaná rozhodnutí zašlete prosím elektronicky do mé datové schránky

[REDACTED]

Za kladné vyřízení žádosti předem děkuji.

S pozdravem a přáním krásného dne

[REDACTED]

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 5291 / 2020 Ev. číslo: ad036817-56f6-4a47-a140-365c193c114f
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 748602760
 Věc: Žádost o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Odesílatel:

ID schránky:

Osoba:

Typ datové schránky:

Adresa:

Dodáno do DS dne: 01.02.2020 22:26:46 **Odesláno do DS dne:** 01.02.2020 22:26:45

Č.j. příjemce:

Č.j. odesílatele:

Sp.zn. příjemce:

Sp.zn. odesílatele:

Lhůta končí:

K rukám: Ne

Číslo zákona: Paragraf v zákoně:

Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný

Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí

Vystavil: PostSignum Qualified CA 3

Sériové číslo certifikátu: 5070fd

Platnost: 30.10.2019 - 18.11.2020

Antivirový test: Proběhl v systému ISDS

Obsah podání: OK

Elektronický podpis: Platný

Časové razítko: Platné (připojeno 01.02.2020 22:26:45)

Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 01.02.2020 21:23:07

Datum a čas autom. ověření: 01.02.2020 22:35:22

Počet podaných příloh: 1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		Žádost 106 OS Česká lípa 1_2020.docx										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 01.02.2020 22:35:22

Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

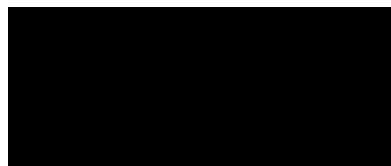
Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 27/2020
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 10. února 2020

ŽADATEL:

Vážený

oznamuji Vám, že v časovém období od 1.1.2020 do 31.1.2020, bylo vyhlášeno u Okresního soudu v České Lípě celkem 6 odsuzujících rozsudků týkajících se trestných činů vyjmenovaných ve Vaší žádosti, pět Vám zasílám v anonymizované podobě s tím, že odvolání bylo podáno do rozsudků sp. 4 T 35/2019 a sp. zn. 4 T 120/2019, šestý rozsudek do současné doby nebyl písemně vyhotoven.

příloha: 5x

S pozdravem

JUDr. Alena Procházková v. r.
místopředsedkyně soudu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. ledna 2020 samosoudcem JUDr. Mgr. Pavlem Křížem, takto:

Obžalovaný

██████████ narozen ██████████ v ██████████ trv. bytem ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████

je vinen, že

dne 14. 4. 2019 kolem 01.30 hod. před restaurací ██████████ ██████████ na křižovatce ulic ██████████ a ██████████ nejprve povalil poškozeného ██████████ nar. ██████████ na zem, kde je dále napadal opakovanými údery pěstí do obličeje, čímž poškozenému způsobil tržně zhmožděné rány na pravé polovině obličeje, podvrknutí akromioklavikulárního kloubu vpravo, s dobou léčby a omezením na běžném způsobu života po dobu zhruba jednoho měsíce zejména omezenou hybností a bolestivostí pravé horní končetiny a v prvních dnech i bolestivostí hlavy,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví,
dopustil se na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchal

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,
přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku za využití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.

Podle § 84 odst. 1 trestního zákoníku za podmínek uvedených v § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným a podle § 85 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba podmíněného odsouzení s dohledem v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost vést řádný život a podle svých sil nahradit škodu, kterou způsobil trestným činem.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradě škody poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, a to ve výši 5 609 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] povinen zaplatit peněžitou náhradu nemajetkové újmy poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] narozenému [REDAKCE] [REDAKCE] a to ve výši 156 867 Kč.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný, zmocněnec poškozeného i státní zástupce po jeho vyhlášení vzdali práva odvolání a netrvají na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 7. ledna 2020

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Fedorkové a přísedících Evy Müllerové a Bohumily Chotové v hlavním líčení konaném dne 9. ledna 2020 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ ve ██████████ trvale bytem ██████████ ██████████ ██████████
t.č. ve ██████████ ██████████ ██████████

je vinen, že

dne 4. 6. 2018 v době od 18:08 do 18:10 hodin ve věznici Stráž pod Ralskem, na ubytovně odsouzených č. ██████████ oddíle ██████████ pokoji č. ██████████ kde byl ubytován, po předchozím vzájemném slovním urážení a po oslovení "ty z ██████████ ██████████ ze strany poškozeného ██████████ ██████████ nar. ██████████ ██████████ přistoupil k poškozenému a dvěma, po sobě jdoucími údery rukou sevřenou v pěst, poškozeného udeřil do obličeje, čímž poškozenému způsobil dvojitou zlomeninu dolní čelisti a tržnou ránu dolní dásně při řezáku, s nutností ošetření na traumatologii v Nemocnici s poliklinikou Česká Lípa a Krajské nemocnici Liberec, s provedením fixace zlomenin drátěnými kličkami a operací dne 13. 6. 2018 v Nemocnici Vězeňské služby ČR Praha Pankrác, s omezením na běžném způsobu života do 3. 8. 2018, a to zejména nutností úpravy stravy a ústní hygieny,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví a činem způsobil těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4,5 (čtyř a půl) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozenému [REDAKCE] narozenému [REDAKCE] [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] – [REDAKCE] nemajetkovou újmu ve výši 17 000 Kč, a poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ 47672234, se sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava – Vítkovice, škodu ve výši 19 881 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] narozený [REDAKCE] [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] – [REDAKCE] se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.
2. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že už na začátku jeho výkonu trestu jej napadl člověk, který byl závislý na drogách, schizofrenik, ale neřešilo se to. Pan [REDAKCE] byl tímto člověkem napaden, obžalovaný se ho zastal a byl proto napaden. Nebyl oblíbený, ve funkci neměl žádné přátele. Poškozenému [REDAKCE] řekl, aby šel něco uklidit, on udělal pěstí dvě díry do dveří, zalepili to a nehlásil to. Nebylo to poprvé, už dříve byl agresivní. Nikdy s ním neměl problém ani rozhovor, absolutně ho nezajímá. Žádal ho, aby v kanceláři vyřídil jeho přemístění, paní vychovatelka řekla, že je to naposled, co pro něj něco takového dělá. Paradoxně se ho ještě zastával, aby na oddíle zůstal. Postupně zjistil, že jsou lidi, kterým zaleží na tom, aby vše takhle vyznělo. Byl navedený odsouzeným [REDAKCE] který tvrdí, že byl očitý svědek, má za sebou zkušenosti jak se zbavit lidí z oddílu. Přímo [REDAKCE] řekl, aby to takhle nenechal. Když měl rozhovor s vychovatelkou, [REDAKCE] do něj vstoupil, řekl mu proto, ať se ztratí a je ztracený a odsouzený [REDAKCE] mu pak v ložnici řekl, ať to tak nenechá. Za [REDAKCE] orodoval u vychovatelky, aby dostal pochvalu za rajóny. Vrátil se na pokoj, sedl si ke stolu, [REDAKCE] pochodoval z jednoho rohu do druhého, jevil velké známky nervozity, řekl, že ho vydýchává, že se s ním baví jako s [REDAKCE] na to mu řekl, že se tak chová, tak co se diví. Začal být čím dál víc nervózní, představoval obscénní pohyby, začal mít ruce v pěst, dal pěstí do jeho skříňky, byl agresivní, vulgární, řekl mu [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž to je nejhorší úroveň, kterou může vyslovit. Ke zranění došlo velkou měrou jeho vinou, vyskočil a „promáchl ho“, chtěl ho praštit, ale vyskočil a strčil do postele, vedle které stál. Pak se otočil a plival na něj krev. Odsouzený [REDAKCE] jej pak šel fyzicky napadnout, ale přišli dozorcí, takže se postavil do pozice, že chce někoho chránit. Celou dobu seděl na židli u stolu a poškozený stál naproti němu. Předtím přišel člověk, který dělá službu, uklidňoval [REDAKCE] a vysvětloval mu, ať se uklidní. [REDAKCE] plival krev na zem i na něj, musel narazit na tyč postele, kdyby se trefil, tak by dopadl asi hůř. Je mu to strašně líto, rok je psychicky na dně. Než se to stalo, jeden odsouzený ho atakoval, měl zlomený nos, šité obočí, hematomy. Poškozeného neudeřil, minul ho o kousek, praštit ho chtěl, po tom, co řekl. V Bělušicích má tři pochvaly, chodí do práce. [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] se domlouvali na tom, co budou vypovídat. Dozvěděl, že měl dát [REDAKCE] pěstí, měl to říkat [REDAKCE] a [REDAKCE] kteří o tom vyprávěli, jak ho dostali. Bavili se o tom na vycházkách a jídelně, vychloubali se tím, ale mělo to dopadnout jinak, nikdo nepočítal s tím, že [REDAKCE] bude mít takové zranění, vše to bylo připravené.
3. Svědek v postavení poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného zná z výkonu trestu asi 4 až 5 měsíců, nemají spolu žádný vztah, dříve měli konflikty, většinou bez

důvodu. Ten den si povídal s paní vychovatelkou, přišel obžalovaný, vyrušil ho s tím, že má vypadnout, šel na pokoj. Na pokoji byl [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] který s ním o tom mluvil, ostatní si nepamatuje, chodil sem a tam, byl nervózní, pak přišel obžalovaný, začali se hádat, urážet, udeřil do jeho skříňky, obžalovaný byl u stolu. Pak řekl [REDAKCE] stál u skříňky, obžalovaný přiskočil a dal mu dvě rány zepředu na bradu, neví, kterou rukou, ustál to, držel se skříňky, do ničeho nenarazil. Rány byly dost tvrdé. Potom mezi nimi stál [REDAKCE] [REDAKCE] a přišli dozorcí. Po ráně zůstal stát, [REDAKCE] byl na své posteli, nic neříkal, jen je po ranách odstrčil od sebe, asi během pěti vteřin. Plival po obžalovaném krev, měl jí plnou pusou. Byl převezen do České Lípy na polikliniku, zafixovali to, vrátil se do Stráže, pak byl převezen ještě ten den do Liberce na chirurgii. Pak to zafixovali, zadržovali a byl domluven termín operace, asi druhý den. Byl mu změněn jídelníček, ledoval to, užíval prášky, píchali mu injekce na bolest po dobu asi jednoho týdne, pak byl propuštěn. Pak asi týden užíval léky na bolest a navštěvoval zubaře ve Stráži a v Liberci na chirurgii. Asi po 14 dnech od operace byl na kontrole, navštívil psychiatra a psychologa, když spí, tak po delší době to cítí. Změnu jídelníčku měl dva měsíce. S [REDAKCE] jsou kamarádi, ale na ničem se s ním nedomlouval. Cítí malou spoluvinu na tom, co se stalo.

4. Svědek [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného zná asi měsíc, nemají žádný vztah. Poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] ani [REDAKCE] [REDAKCE] nezná. Slyšel od spoluvězňů, že se nic nestalo, k ničemu nedošlo, předtím slyšel, že obžalovaného se chtějí zbavit, že chtějí hodit nějaké „očko“, říkal to [REDAKCE] S obžalovaným o tom nemluvili, ale vykládali to policajti, i odsouzení, bavili se na jeho úkor a smáli se, že ho sesadili, zlikvidovali, přitom on tam měl nějaké zázemí s vychovatelem. Obžalovaný neudělal prostě nic. Bylo tam asi 40 lidí a kamery. Obžalovaný neudělal nic, to by si poškozený nenechal líbit, ti, co u toho byli, už byli doma, [REDAKCE] a spol. ho sesadili, byli to feťáci. Vychovatel [REDAKCE] by potvrdil, jak se to stalo.
5. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaného i poškozeného zná několik měsíců, je vychovatelkou ve věznicí Stráž pod Ralskem. S obžalovaným byla v pravidelném kontaktu. Obžalovaný a poškozený měli mezi sebou úplně běžný vztah jako spoluodsouzení, konflikty nezaznamenala, stížnosti na obžalovaného od poškozeného nebyly. Slyšela, že došlo k nějakému konfliktu, předtím, hovořila s obžalovaným na chodbě a [REDAKCE] k tomu pak přistoupil. Řešili návštěvu dětí obžalovaného z dětského domova. [REDAKCE] jim vstoupil do rozhovoru tím, že jí podával nějaké papíry se seznamem odsouzených, kteří chtěli jít k holiči, tak mu řekla, že teď něco řeší, ale nenechal se odbyt, pořád pokračoval, obžalovaný ho napomenul, aby šel pryč. Nepamatuje si, co přesně mu řekl. [REDAKCE] poté někam odešel, nebyl rozčilený, ani obžalovaný, agresivně se neprojevoval. [REDAKCE] s [REDAKCE] asi neměl přátelský vztah, s obžalovaným také ne. Na obžalovaného nebyly žádné stížnosti, zastával oddílovou službu, asi nebyl oblíbený.
6. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného zná z Věznice Stráž pod Ralskem asi 18 měsíců. Poškozeného [REDAKCE] také, s oběma má normální vztah, nejde o přátelství. Než došlo ke konfliktu, byl vztah obžalovaného a poškozeného napjatý, obžalovaný byl vzteklý, je to horká hlava. [REDAKCE] byl v kanceláři, obžalovaný tam šel a nějak se nepohodli, poškozený přišel na pokoj a začal být vzteklý. Říkal mu, že to nemá smysl, obžalovaný přišel do pokoje, poškozený chodil z rohu do rohu, obžalovaný seděl u stolu u okna a začali se hádat, že ho takhle neměl odstrčit, že z něho udělá [REDAKCE] hádali se a sprostě si nadávali, poškozený řekl obžalovanému, že je [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] Pak obžalovaný vstal, protože ho to rozčílilo, ale mohl se zachovat jinak, mohl mu dát facky, nemusel mu dát dvě pěstovky, poškozený stál uprostřed místnosti. Rána pěstí byly asi dvě, hned po sobě a pro něj určitě intenzivní. Pauza mezi nimi asi půlminuta. Poškozený nespadol na zem, začal plivat krev, pak je vyhodili, protože přišli dozorcí. Už si nevzpomene, co obžalovaný říkal. Vztah [REDAKCE] s obžalovaným do konfliktu byl dobrý, s poškozeným byli kámoši. V době incidentu byl [REDAKCE] na pokoji, obžalovaného pak jakoby odstrčil a řekl mu „co děláš“ a obžalovaný mu řekl něco v tom smyslu, že si to nenechá líbit, že mu nikdo nadávat nebude. Hádku asi začal obžalovaný kvůli tomu, že obžalovaný poškozeného u

vychovatelky odstrčil a to poškozeného naštvalo. S [redacted] mluvil na dvoře o tom, jak se mu daří, ne o tom, že ho podpoří,

7. Svědek [redacted] [redacted] v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného i poškozeného zná, mají přátelský vztah, byli ve Stráži společně na pokoji. [redacted] se nemohl dostat do kanceláře z důvodu opakované žádosti, chtěl být umístěn do práce, vychovatel už mu několikrát řekl, že má počkat, ale on tomu požád nechtěl rozumět, tak to obžalovaný vyřídil. [redacted] za ním ten večer přišel a říkal, že si to s ním jakoby vyřídí, ale jako slovně. Jejich vztah byl v té době normální, nekonfliktní, oba nejsou konfliktní, [redacted] byl oddílový [redacted] požád dělal nějaké opičky. Začal to [redacted] připravovat to, v té době bylo v ložnici víc lidí, svědek na posteli četl, obžalovaný byl v té době asi někde uprostřed místnosti, byla nějaká výměna názorů mezi [redacted] a obžalovaným, nikdo neřval, něco ohledně té kanceláře, sprostá slova tam vůbec nebyla, to by zaregistroval. [redacted] obžalovanému vyčítal, že se tam nemůže dostat. [redacted] byl pak na zemi, ale neví z jakého důvodu, žádná rána slyšet nebyla, svědek vstal a šel se podívat blíž, slyšel, že spadnul na zem. Obžalovaný u něj stál. Nebyl od krve. Bylo tam spousta lidí a ti říkali, že dostal facku, spousta lidí, co to přímo vidělo, odtamtud uteklo, možná, že obžalovaného chytnul za ruku, ale nebyl důvod, on byl od něho dva metry, jen nechtěl, aby konflikt pokračoval. Obžalovaný s poškozeným byli od sebe vzdáleni dva metry. Když obžalovaného chytl za ruku, [redacted] ležel na zemi, žádnou ránu neviděl, [redacted] byl takový [redacted] požád padal, konflikt určitě vyprovokoval on. Neví, proč ostatní utíkali pryč, pak se šel [redacted] opláchnout, žádné stopy na něm neviděl. [redacted] řekl, že se na obžalovaném zahojí, dokonce i počítal sumy, mohl se při tom pádu o něco praštit, stál vedle postele a pak ležel pod ní. Je možné, že do něčeho předtím praštil, měl pořád modřiny, protože pořád padal, aby se smáli. Měl vztek a chtěl to řešit, když přišel z kanceláře, i fyzicky, ale svědek mu to rozmluvil. Vztah mezi [redacted] a [redacted] je kamarádský, je možné, že se domlouvali na výpovědi, že se na něm zahojí. To říkal [redacted] i když [redacted] je upřímný, asi by se zvíkat nenechal. Obžalovaný neměl s nikým problém, byl vstřícný.
8. Svědek [redacted] [redacted] v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného zná tak 10 let, vztah je přátelský, poškozeného [redacted] i [redacted] zná od vidění. Mezi nimi došlo ke konfliktu, ale nebyl přítomen, pouze se něco doslechl. [redacted] [redacted] a [redacted] pobývali na jednom pokoji. Obžalovaný dělal [redacted] oddílu, spousta lidí ho nemělo rádo. S [redacted] [redacted] a obžalovaným společně seděli u stolu na jídelně a všichni se spolu bavili. Hned druhý nebo třetí den na večeri nebo obědě o incidentu bavili, že se to poškozenému přihodilo o postel nebo něco takového. Bavili se o tom lidé z toho pokoje, osobně je nezná. Asi za 14 dní pak mluvil s [redacted] byl 14 dní na ošetřovně, a nevypadal, že by to bylo nějak vážné ani nemluvil o obžalovaném, že mu to udělal, říkal, že nechtěl, aby to došlo takhle daleko. Vychloubal se, že ho udělá nebo něco takového, chtěli se ho zbavit, protože byl přísný. Bylo to pak ve Stráži docela horké téma, bavila se tam o tom spousta lidí, že to bylo cílené, že se ho chtěli z toho oddílu zbavit.
9. Svědek [redacted] [redacted] v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného i poškozeného zná z výkonu trestu, vztah je [redacted] Pokud jde o vztah obžalovaného a poškozeného [redacted] byl dobrý. Byl na pokoji, povídali si s obžalovaným, něco řešili, a najednou bim, a [redacted] byl na zemi, samá krev. Nevšiml si, jestli spadl z postele, stál zády a bral léky na spaní, hodně prášků, pak se otočil a on byl na zemi a od krve. Obžalovaný s ním nemohl mluvit, když se bavil zrovna s ním. [redacted] byl o kus dál, a oni byli u stolu a on byl jakoby za nimi u svojí skříňky nebo na posteli, Neví, kde byl [redacted] Slyšel, že se chtějí obžalovaného zbavit, říkali to skoro všichni na oddíle, nechtěli ho, furt něco proti němu měli. Poškozený [redacted] nic neříkal. Obžalovaný se bavil s ním, tak nechápe, jak to mohl na něj svést, že ho udeřil, [redacted] byl provokatér, neví, jak se na zem dostal a byl od krve, v tu dobu bral hodně léků. Obžalovaný není špatný člověk, s každým vycházel, agresivní byl [redacted] rozčiloval se, bouchal do skříňe, nadával do [redacted] pak spolu s obžalovaným kecali a najednou bim, už byl na zemi. Neviděl, že by obžalovaný [redacted] praštil.

10. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie, MUDr. Jiří Škach, v hlavním líčení vypověděl, že zranění poškozeného vyhodnotil jako typicky způsobené druhou osobou, úderem pravou rukou do obličeje na oblast spodní čelisti. Pokud by došlo ke kontaktu s nějakou tvrdou překážkou nebo předmětem, bývají téměř vždycky postiženy měkké tkáně, což v případě úderu nějakým měkkým předmětem nebo něčím, co je podobno ruce nebo dlani nebývá. Zejména v prvním ošetření úder pěstí zhmoždění měkkých tkání nezpůsobuje. Náraz do nějakého předmětu by způsobil zhmoždění měkkých tkání, pokud je úder veden pěstí nebo dlani a rychle, může dojít jen ke zlomení čelisti respektive kosti, aniž by byly porušeny měkké tkáně okolo a v případě, že pěst nemusí být úplně sevřená nebo je i sevřená a útok je veden šikovně, nemusí být známky poranění ani na útočící osobě. Šlo o úder něčím, co způsobí vysokoenergetický přenos sil na čelist, aniž by došlo k pohmoždění okolních tkání, což odpovídá typicky poranění úderu pěstí nebo rukou druhé osoby. Zranění poškozeného by bylo možné způsobit pádem, ale muselo by se jednat o vysokoenergetický úraz buďto při dopravní nehodě nebo pádu z výše, tak rychle, že nejsou vedeny v aktivaci obranné mechanismy, což při úhybném manévru, který je poškozeným nějakým způsobem řízen, nevznikne. Šlo by o situaci, kdy v afektu v prostředí, které poškozený nezná, ve tmě atd. může při nekontrolovaném nárazu na něco, co by mělo být polstrováno a má trochu širší průměr než tyč u postele, kterou viděl z fotodokumentace. Nelze si představit, že o kus železné tyče by si poškozený udělal takové zranění, aniž by byla známka postižení měkkých tkání, je to velmi nepravděpodobné. Musel by to být úplně nekontrolovaný pád a mít fixované ruce. Doba léčení není kratší, když se kost fixuje jen drátky, po dobu těch 6 týdnů ten pacient nemůže otevřít čelist a s tím jsou způsobeny další omezení. V případě, že se tam dá destička, tak je to např. z důvodu toho, že ta zlomenina je nestabilní a ty drátky jako fixace jsou nedostatečné a došlo by k nějakému špatnému dohojení a zároveň to umožní eventuálně dříve odstranit ty drátky s tím, že v nějaké fázi toho hojení té kosti už ta kost je natolik minimálně přifixovaná, ačkoliv nepevná, že už tam postačí ta destička a ten pacient nebo ten poškozený je schopen začít dříve rehabilitovat. Víceméně se tím může zkrátit doba maximálního omezení, ale proces hojení to nezrychluje. V daném případě to spíš bylo na úkor toho, že zlomenina je nestabilní a mohlo by dojít k špatnému dotyku zubních ploch a k nějakým trvalým následkům, pokud by to nebylo správně srovnáno a z toho důvodu byl volen způsob operace a byla fixována tou destičkou. Do těch 6 neděl stejně jsou omezení, nemůže pacient použít plný skus, nemůže úplně otevřít pus, rehabilitace neprobíhá plně, je to standardní omezení na 6 týdnů, kdy se hojí ta zlomenina a teprve pak může člověk pomalu přecházet do plné zátěže, víceméně to byla kombinovaná fixace destičkou a drátky, aby byla absolutní a nedošlo ke vzniku paklobu nebo bolestem.
11. Podle § 211 odst. 6 trestního řádu byly v hlavním líčení za souhlasu obžalovaného a státního zástupce čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení svědka [redacted] na č. l. 34-37, [redacted] na č. l. 44-47, [redacted] na č. l. 48-51, [redacted] na č. l. 52-55, [redacted] na č. l. 68-71 a [redacted] na č. l. 82-83. [redacted] vypověděl, že v době, kdy se věc stala, byl uklízet v kuchyni, když přišel na pokoj [redacted] si balil věci, a z pusy mu tekla krev. [redacted] vypověděl, že v době incidentu stál na chodbě na sčítací prověrce, nic neviděl. [redacted] vypověděl, že v tu dobu na ubytovně vůbec nebyl, byl na jídelně s odsouzeným [redacted] [redacted] vypověděl, že v tu dobu byl po noční, spal, probudil ho křik a viděl na zemi hodně krve, vstal z postele a kluci na pokoji mu řekli, že se obžalovaný s poškozeným poprali. [redacted] [redacted] vypověděl, že byl v tu dobu ubytován na jiném oddíle než obžalovaný a poškozený [redacted] [redacted] vypověděl, že je [redacted] ve Věznici ve stráži pod Ralskem, o napadení nic neví a překvapilo ho.
12. Z listinných důkazů soud zjistil, že dne 4. 6. 2018 v době od 18:08 hodin ve věznici Stráž pod Ralskem, na ubytovně odsouzených č. [redacted] oddíle [redacted] pokoji č. [redacted] utrpěl poškozený [redacted] [redacted] dvojitou zlomeninu dolní čelisti a tržnou ránu dolní dásně při řezáku, jednotlivá zranění a jejich povahu soud zjistil z příslušných lékařských zpráv a odborného vyjádření. S těmito zraněními byl poškozený ošetřen na traumatologii v Nemocnici s poliklinikou Česká Lípa a Krajské nemocnici

Liberec, kde mu byla provedena fixace zlomenin drátěnými kličkami a operace dne 13. 6. 2018 v Nemocnici Vězeňské služby ČR Praha Pankrác. Omezen na běžném způsobu života byl poškozený od napadení do 3. 8. 2018, a to zejména nutností úpravy stravy a ústní hygieny (srov. lékařské zprávy na č. I. 105-106, 109-110, 111, 115, 116, odborné vyjádření na č. I. 8-10, lékařské zprávy z věznice na č. I. 236 – 242, zpráva ošetřujícího lékaře na č. I. 253). Vzhled místnosti, v níž došlo ke zranění poškozeného, soud zjistil z příslušné fotodokumentace (srov. fotodokumentace na č. I. 11). Ze služebního záznamu soud zjistil popis situace Vězeňskou službou v den posuzované události (srov. služební záznam na č. I. 84). Z dopisů obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] soud zjistil, že obžalovaný sděluje, že [REDAKCE] a [REDAKCE] budou svědčit, že to bylo jinak, takže v tom není sám (srov. dopisy na č. I. 123-125, 127, 12). Hodnocení obžalovaného z výkonu trestu a skutečnost, že nebyl dosud kázeňsky trestán, soud zjistil z hodnocení na č. I. 118-121, č. I. 176, odsouzený byl třikrát kázeňsky odměněn (srov. 178 – 183). Vzhled rukou obžalovaného po projednávaném incidentu soud zjistil z fotografií na č. I. 183 - 184. Kamerové záznamy ze dne 4. 6. 2018 dle sdělení vězeňské služby nejsou již zachovány (srov. sdělení na č. I. 218). V souvislosti s projednávanou věcí byl obžalovaný kázeňsky pouze projednáván (srov. záznam o kázeňském přestupku na č. I. 219). Ze sdělení psychologa soud zjistil, že jej poškozený [REDAKCE] sám v souvislosti s projednávanou věcí nevyhledal (srov. záznam o kázeňském přestupku a dodatek na č. I. 215 – 220). Ve zdravotní dokumentaci obžalovaného z věznice Stráž pod Ralskem byl v souvislosti s pojednávaným skutkem evidován pouze protokol o provedení orientačního toxikologického vyšetření moči (srov. protokol na č. I. 263). Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie, soud zjistil jednotlivé závěry ohledně zranění poškozeného [REDAKCE] ke kterým se znalec dále vyjádřil ve své výpovědi při hlavním líčení (srov. znalecký posudek na č. I. 284 – 294).

13. Soud pro nadbytečnost zamítl návrh na doplnění dokazování výslechem svědka [REDAKCE] [REDAKCE] neboť má za to, že z výslechu slyšených svědků vyplynulo, že nebyl konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným přímo účasten, jeho výslechem by proto soud nic bližšího k projednávanému skutku nezjistil. Soud dále zamítl pro nadbytečnost návrh obžalovaného na opětovný výslech svědka [REDAKCE] neboť má za to, že svědek byl v hlavním líčení již vyslechnut a obžalovaný žádal jeho výslech z důvodu rozporů s jeho výpovědí z přípravného řízení, přičemž s ohledem na skutečnost, že tento svědek byl v přípravném řízení vyslechnut pouze na úřední záznam o podání vysvětlení podle § 211 odst. 6 trestního řádu, k této výpovědi přihlížet nelze. Uvedené plně dopadá na návrh obžalovaného na doplnění dokazování čtením úředních záznamů o výpovědích svědků [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Soud dále pro nadbytečnost zamítl návrh obžalovaného na doplnění dokazování vyžádáním posudku Věznice Stráž pod Ralskem na svědka [REDAKCE] [REDAKCE] neboť má za to, že posouzení této skutečnosti zjevně vybočuje z rámce projednávané věci. Pokud jde o další návrhy obžalovaného na doplnění dokazování třemi kázeňskými návrhy na jeho potrestání, bylo v hlavním líčení prokázáno, že během výkonu trestu ve věznici kázeňsky trestán nebyl, byl pouze projednáván, pokud jde o výslech zpracovatele odborného vyjádření, svědka MUDr. Matlacha, s ohledem na pozdější pozastavení výkonu znalecké činnosti tohoto svědka, měl soud za to, že jej již nelze, byť jako svědka, v posuzované věci vyslechnout. Ze shora uvedených důvodů tak byly také tyto návrhy na doplnění dokazování obžalovaného soudem pro nadbytečnost odmítnuty.
14. Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že vina obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] je na základě výše provedených důkazů v hlavním líčení prokázána tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Obžalovaný spáchání skutku popřel, vypověděl, že poškozeného pouze „promáchnul“ rukou a poškozený v úleku uskočil a zranění si způsobil pádem na železnou konstrukci postele. Tato výpověď obžalovaného je však v příkrém rozporu s výpovědí poškozeného [REDAKCE] který popsal, že jej obžalovaný dvakrát po sobě udeřil rukou sevřenou v pěst, a dále výpovědí svědka [REDAKCE] který tuto výpověď poškozeného

potvrdil, když uvedl, že obžalovaný dal poškozenému jednu nebo dvě intenzivní rány rychle po sobě. K otázce pravděpodobného mechanismu způsobení zranění poškozeného ■■■ se vyjádřil i v hlavním líčení slyšený znalec z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie, který zcela jednoznačně jako takový označil tupé násilí značné intenzity, s tím, že nelze rozeznat, zda šlo o jeden či dva po sobě jdoucí údery, a jako možný mechanismus vzniku zranění pak vyloučil jak pád poškozeného na zem (jak jej popisuje svědek ■■■ tak úskok poškozeného na kovovou konstrukci postele (jak vypověděl obžalovaný), a to především z důvodu absence jakéhokoliv poranění měkkých tkání na těle poškozeného ■■■ a rovněž nedostatečné energetické intenzity těchto mechanismů. Znalec se doslova vyjádřil v tom smyslu, že pokud jde o intenzitu posuzovaného úderu, je v tomto konkrétním případě zcela nepravděpodobné, že by vzniklo pouhým úhybným manévrem poškozeného, při němž by s ohledem na jeho znalost prostředí útoku došlo pravděpodobně k zapůsobení nějakého obranného mechanismu, posuzovaná intenzita úderu, jež způsobila shora popsané zranění, by tak byla představitelná pouze v případě nekontrolovatelného pádu poškozeného na postel z výšky, případně při dopravní nehodě, tedy situaci bez aktivizace jeho obranných mechanismů. Z výpovědi obžalovaného, poškozeného, svědkyně ■■■ svědka ■■■ a ■■■ má tak soud za prokázané, že mezi poškozeným a obžalovaným došlo poté, co se od vychovatelky vrátili na pokoj, nejprve k verbálnímu konfliktu, který svým chováním vyvolal poškozený ■■■ Poškozený poté v jeho rámci obžalovanému vulgárně nadával, na což obžalovaný reagoval tak, že jej udeřil dvěma údery rukou sevřenou v pěst, jak potvrdil poškozený i svědek ■■■ Soud přitom jak ve výpovědi poškozeného, tak i ve výpovědi svědka ■■■ neshledal motivaci k tomu, aby proti obžalovanému nepravdivě vypovídali. Pokud jde o obhajobu obžalovaného, že šlo jakousi dohodou spoluodsouzených v tom smyslu, aby se jej na oddíle zbavili, soud ke zjištění takovéto skutečnosti provedl obsáhlé dokazování, přičemž v jeho rámci, žádné takové skutečnosti nezjistil. Slyšení svědci pouze vypověděli ■■■ ■■■ ■■■ ■■■ že se o projednávaném incidentu ostatní odsouzení následně bavili tak, že obžalovaného odstranili, nikoli skutečnost, že se útoku na poškozeného dopustil někdo jiný. Z výpovědi svědka ■■■ plyne, že si poškozený zranění způsobil sám, byl to oddílový ■■■ z výpovědi svědka ■■■ který byl v posuzovanou dobu pod vlivem utlumujících léků, vyplynulo, že poškozený ležel již na zemi a byl od krve, přičemž mu zranění nemohl způsobit obžalovaný, neboť se bavil se svědkem. Z obou těchto výpovědi je zřejmá neochota svědků vypovědět pravdu a pravděpodobně s ohledem na jejich vztah k obžalovanému, z jejich výpovědí jsou patrné rozpory, kdy svědek ■■■ krev u poškozeného na obličejí popírá, přičemž se šel však následně opláchnout, svědek ■■■ ji naopak uvádí, oba však shodně tvrdí, že jej zahlédli až v okamžiku, když ležel na zemi, aniž by viděli, jak se poškozený na zem dostal, což výpověď těchto svědků v mnoha ohledech znevěrohodňuje.

15. V hlavním líčení tak bylo prokázáno, že obžalovaný ■■■ ■■■ jinému (poškozenému ■■■ ■■■) úmyslně ublížil na zdraví a činem mu způsobil, s ohledem na povahu způsobeného zranění a dobu jeho léčení, těžkou újmu na zdraví. Tohoto jednání se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jelikož věděl, že se dopouští protiprávní činnosti, a takto konat chtěl. Svým shora uvedeným jednáním tak po subjektivní i objektivní stránce naplnil skutkovou podstatu zločinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku.
16. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonnost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Soud u obžalovaného neshledal žádnou z okolností polehčujících, pouze přihlédl k tomu, že obžalovaný vyjádřil lítost nad svým chováním. Naproti tomu jako přitěžující soud musel hodnotit jeho trestní minulost, neboť má v rejstříku trestů celkem čtrnáct záznamů za různorodou trestnou činnost, přičemž lze přihlížet ke všem odsouzením. Je navíc zřejmé, že se u něj jedná o speciální recidivu, pokud se jedná o

násilnou trestnou činnost, neboť za ni již byl v minulosti dvakrát postižen (rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 28. 3. 2013, sp. zn. 4 T 50/2013 a rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 23. 8. 2004, sp. zn. 1 T 99/2004). Soud při ukládání trestu však přihlédl i k tomu, že konflikt mezi obžalovaným a poškozeným dle výpovědi svědků i obžalovaného vyvolal svým chováním právě poškozený, přičemž však musí dodat, že způsob a povahu reakce obžalovaného na toto chování poškozeného nelze označit jinak než jako zcela zjevně nepřiměřené. S ohledem na shora uvedené, jakož i na skutečnost, že se posuzované trestné činnosti obžalovaný dopustil během výkonu trestu odnětí svobody, tedy v době, kdy na něj již nepodmíněným trestem odnětí svobody bylo výchovně působeno, soudu nezbylo, než na obžalovaného opět působit stejným druhem trestu, neboť uložení jakéhokoliv jiného trestu by se u něj na základě uvedených skutečností zcela zjevně minulo účinkem. S ohledem na shora uvedené proto soud v rámci trestní sazby za zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku, tedy ve výměře od dvou do osmi let, uložil trest odnětí svobody ve výměře čtyř a půl roku, tedy ještě pod polovinou trestní sazby, který měl v případě obžalovaného za přiměřený, a to především s ohledem na zamýšlený účinek ukládaného trestu. Pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, jelikož u něj nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, tj. obžalovanému nebyl uložen výjimečný trest, trest za zvláště závažný zločin, trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ani nebyl odsouzen za úmyslný trestný čin za současného splnění podmínky, že v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence.

17. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody v čas a řádně připojili poškození ■■■■■ a Česká průmyslová zdravotní pojišťovna. Poškozenému ■■■■■ soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu přiznal nárok na nemajetkovou újmu vůči obžalovanému ve výši 17 000 Kč, neboť v hlavním líčení bylo prokázáno, že zranění, která si vyžádala lékařské ošetření, hospitalizaci a následné léčení poškozeného, mu svým úmyslným jednáním způsobil právě obžalovaný. Ve zbytku uplatněného nároku na náhradu škody byl pak poškozený ■■■■■ odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 2 trestního řádu. Poškozené Všeobecné průmyslové zdravotní pojišťovně pak soud v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 trestního řádu přiznal nárok na náhradu škody ve výši 19 881 Kč, představující účelně vynaložené náklady na léčení poškozeného ■■■■■ neboť existence a důvodnost tohoto vzneseného nároku poškozené byly v hlavním líčení plně prokázány provedeným dokazováním.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení. Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 9. ledna 2020

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mgr. Pavla Kříže a přísedících Jaroslavy Kubištové a Petra Václavíka při hlavním líčení konaném dne 23. ledna 2020 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ v ██████████ trvale bytem ██████████ okres ██████████
adresa pro doručování ██████████

je vinen, že

v přesně nezjištěné době od 1. 9. 2017 do 30. 11. 2018 v ██████████ v ██████████ v ulici ██████████ z ██████████ domě čp. ██████████ v ██████████ v němž bydlel společně se svou družkou ██████████ narozenou ██████████ a jejími dvěma nezletilými dcerami - ██████████ nar. ██████████ a ██████████ nar. ██████████ které společně s družkou vychovávali a pečovali o ně, využil nepřítomnosti ██████████ a pohlavně zneužil nezletilou ██████████ a to tak, že nejméně ve dvou případech vždy ráno kolem 6.00 hodin nezletilou ██████████ přenesl z její postele v dětském pokoji do obývacího pokoje, kde ji položil na rozložený gauč, celou ji ██████████ a následně ji ██████████ na ██████████ a ██████████ a v obou případech jí ██████████ svůj ██████████ do jejího ██████████ a jednání se dopustil, ač věděl, že nezletilá je osobou mladší 15 let, přičemž zneužil svého postavení druha matky, ke kterému měla nezletilá respekt a důvěru, v důsledku čehož jej nezletilá uposlechla a strpěla jeho jednání, kterým tak ohrozil mravní a citový vývoj nezletilé, neboť ji nevhodným způsobem předčasně seznámil se sexuálními praktikami pro ni naprosto nevhodnými,

tedy

jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném do jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu,

úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že mu umožnil vést nemravný život,

čímž spáchal

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 2,5 (dvou a půl) let.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [redacted] narozený [redacted] [redacted] povinen zaplatit peněžitou náhradu nemajetkové újmy poškozené [redacted] narozené [redacted] a to ve výši 10 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [redacted] odkazuje se zbytkem svého uplatněného nároku peněžité náhrady nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedení hlavních líčení dospěl soud k závěrům, které jsou popsány ve výrocích tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný [redacted] uvedl, že je nevinný, neprovedl nic špatného, snažil se být slušný, normální, šel do rodiny, která byla neúplná v tom smyslu, že nic neměli. Věděl, že tam jsou dvě cizí děti a také věděl, že ho nebudou přijímat za vlastního. Bývalý přítel paní [redacted] se kterým má dvě děti, zjistil, že se jim daří, že se holky mají dobře, že najednou mají věci, oblečení a že se holky zničehonic změnily, začaly komunikovat. Byly slušné, odpověděly na otázky, i sousedka si toho všimla, že byly slušné, že pozdravily a že nebyly narušené v tom vztahu, co prožívaly předtím. Pan [redacted] bojoval proti němu, že je z neúplné rodiny, že je trochu [redacted] člověk, on tyhle lidi nesnáší. Snažili se s paní [redacted] si s ní promluvit, sedli si, vysvětlovali jí, jaké jsou požadavky, proč k tomu došlo, že to není kvůli němu, že není ten zlý člověk, který chtěl, aby přišla o tátu a vysvětlovali jí to a její reakce byla, že zavřela dveře, začala brečet a odešla. [redacted] od svých [redacted] let začala být k němu taková negativní, začala mít

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

odpor. Když jí řekl, co po ní chtěl, tak mu to odkývala a stejně to tak neudělala. Spíš naopak, snažila se ho vytáčet do té fáze, aby ho ponižovala, aby dosáhla toho, co chtěl táta, aby ho odstranily z toho života, aby mu zkazily život, aby byl odsouzen. Není pravda, že by jí [redacted] na [redacted] nebo na [redacted]. Nikdy se to nestalo. Vůbec nikdy jí takhle nepřenášel. [redacted] do [redacted] jí [redacted]. K motivaci poškozené vypovídat nepravdu obžalovaný dále uvedl. Řekl jí: „Přijdeš ze školy, vysaješ, vysypeš koš, uklidiš věci z myčky a pak můžeš jít ven.“ A samozřejmě to neudělala. On se jí slušně zeptal: „Proč jsi to neudělala, neuklidila.“ A ona mu na to řekla, že na to zapomněla. To je ta lež. A co se týče těch peněz – sebrala mu 50 Kč na stole, přítelkyni sebrala peníze z peněženky a tvrdila, že to nebyla ona. Ona, když něco provedla, tak je schopná tu věc tajit. Neřekne to vyloženě hned, tají to a pak třeba za tři dny přišla a řekla: „Já jsem to vzala, chtěla jsem si něco koupit, je mi to strašně líto.“ Usoudili, že se s ní v určitém věku něco děje, že tam ta dědičnost asi bude, že bude po tátovi. Její tatínek je zvláštní. On si o něm myslí, že je [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] člověk, který dělá určitý věci.

3. Poškozená [redacted] [redacted] před soudem vypověděla, že obžalovaný [redacted] k nim přišel před [redacted] lety. Maminka s ním asi byla šťastná, ze začátku bylo jeho chování dobrý, dva roky to fungovalo. Pak se poškozená v průběhu školního roku ve škole zhoršila, a když měla špatný známky, tak byl přísnější, [redacted] byl přísnější než maminka. Když zlobily, dostávaly na zadek. S maminkou se jejich vztah nezhoršil, mamince si nestěžovaly. Ale se ségrou si o tom povídaly. Do deníčku si to nepsala. Po tom, co se ty vztahy začaly horšit, pana [redacted] neměla ráda. To s tím [redacted] je to pravda, stalo se to. On je hlídal často sám. Chodil do práce, ale když maminka chodila do práce, tak on měl volno. Maminka už v té době chodila na ranní, takže chodila brzy. Stalo se to párkrát, když ještě ségra spala, tak jí vzal do obývacího, jednou jí zvedl nebo jí vzal za ruku a šli. Probudil jí, ať jde do obývacího. V obývacího si lehla, on jí to řekl. [redacted] jí na [redacted] [redacted] [redacted] jí [redacted] do [redacted] tak 2x, víckrát ne, trvalo to chvíli. Bránila se, ale chvíli se bála. Kdyby uhnula, tak by jí stejně to. Měla na sobě pyžamo s kalhotami, svlékl jí úplně, kabátek i kalhoty, on byl v pyžamu, trvalo to chvíli, tak 5 až 10 minut. Chtěl, aby na něj [redacted] ale odmítla to. Obžalovaný to nijak nekomentoval, nikomu to neříkala, říkat neměla, obžalovaný říkal, že je to tajemství. Neříkala to nikomu, chtěla to dát na policii. Napsala to na papír a potom to ve škole chtěla dopsat, ale kamarádky to zjistily a daly ten papír paní učitelce. Napsala tam tehdy, že to chce už říct, že tohle jí šťve, že už to dál tajit nechce.
4. Svědkyne [redacted] [redacted] před soudem vypověděla, že je to zhruba rok zpátky, kdy obě slečny jezdily na víkend k tatkově a začalo to tak, že [redacted] se jeden víkend rozbrečela a nechtěla se jí domů. Nechtěla nikomu říct, o co se jedná, proč. Táta se jí ptal, co se děje, jestli je doma něco špatně a ona sklopila hlavu a nechtěla vůbec nic říct. Pak to vygradovalo natolik, že když byly jeden víkend u otce, tak [redacted] dostala večer horečku, bylo jí špatně, nemohla jíst, bolela jí hlava a celá se třásla, tak jsem jí řekla, jestli chce, tak ať jde ke mně, tak šla ke mně. Ptala jsem se jí, jestli chce prášek a nechtěla nic. Nechtěla jíst, ani druhý den a takové ukončení těch víkendů od otce bylo každé. [redacted] brečela, že domů nechce. O nevhodném chování obžalovaného jí [redacted] nic neříkala, to spíš [redacted]. Posílala SMSky o nevhodném chování pana obžalovaného. V té jedné SMS napsala, že máma je ještě v pohodě, ale on. Ony ho od jisté doby nenazývaly ani strejda, ani nijak, jenom on. Napsala, že je bije za každou chybu. Když se [redacted] zeptali, co se děje, když se rozplakala, tak ona o tom nechtěla mluvit. Vždycky sklopila hlavu, jestli se bála, neví, prostě o tom nechtěla mluvit. Co se děje se dozvěděla poprvé, když přišlo panu [redacted] to, že byl pán obviněný z pohlavního zneužívání. Takže ona osobně žádné informace od poškozené nedostala.
5. Svědka [redacted] [redacted] před soudem uvedl, že změny byly cca 2 roky nazpátek. Vždycky se Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

holek ptal, jestli je u nich všechno v pořádku, jestli strejda, co máma, ve škole, vždycky mě zajímalo, co se děje. Vždycky řekly, že ne, že je všechno v pořádku, ale nedalo mi to, pozoroval je a vždycky, když přišla neděle, ze soboty na neděli – změna v chování. Nechtělo se jim domů, [redacted] se několikrát rozbřečela, že nechce domů. Věděl jen, že mají strach. Jednou se zeptal [redacted] když u toho nebyla [redacted] co strejda a tak dále. Tak mu řekla, že jí dal takovou facku, až jí bolelo ucho. Zavolał si pak [redacted] a ptal se jí, jestli je to pravda, jestli u toho byla. Řekla mi, že ne. V neděli zase nechtěly domů, [redacted] se rozbřečela. Ptal se své bývalé ex, co je na tom pravdy, že jí dal facku, že mu to řekla [redacted]. Ta mu řekla, že je to lež, že si vymýšlí. Od partnerky mu bylo řečeno: „u nás mají řád, u tebe mají volnost, boděj by se jim od tebe nechtělo.“ Holky se vždycky koupaly u něj v sobotu, vlezly si do vany. Za nějaký čas se [redacted] vůbec nechtěla koupat. Bylo mu to divný, ale myslel, že je to kvůli menzes, bylo jí přece jen už [redacted] let. Nechtěl se jí na to ptát, ale bylo mu to divný, vždycky se rády koupaly obě dvě. Pak když ji obejmul, tak byla odtažitá, což se nikdy nestávalo. Mluvili o tom s partnerkou, v čem to může být, že je odtažitá. Předtím s tím problémem nebyl, že jí objal – brala ho jako tátu a teď mu připadalo, že ho bere jako chlapa.

6. Svědkyně [redacted] [redacted] před soudem vypověděla, že starší [redacted] bylo v době, kdy se seznámili [redacted] let a mladší [redacted] let. Ze začátku byl jejich vztah vůči panu obžalovanému velice dobrý, přijaly ho dobře. Myslí si, že vztah se pokazil až ten poslední půlrok, když byl pan obžalovaný přísnější, kdy se domluvili na společné výchově a povolila mu, aby je vychovával. Obžalovaný je i trestal, před ní je jednou uhodil přes obličej – dostaly facku a jednou vařečkou přes zadek. Kvůli známkám. Už neví, jestli to doprovázel i nějakými slovy, jako třeba ať už se to neopakuje. Nevšimla si žádného nevhodného sexuálního chování, doteď tomu na 100% nevěří. Myslí, že dcera nevěděla, jak ho má jinak potrestat, nebo jak má dát najevo to, že se jí nelíbí, že je na ní zlej. Ví o tom, že si dcery vedly deník a vím, co bylo jejich obsahem. Dcery jí ho číst nedávaly, ale viděla je, když jí paní vyšetřovatelka poprosila, aby do nich nahlédla a eventuálně jí je předala. Obsahem deníků nebylo vůbec nic, co by naznačovalo něco špatného. Měli se brát [redacted] [redacted]. Tuto skutečnost dcerám oznámili někdy v lednu nebo v únoru. V tu dobu pracovala jako [redacted] v [redacted] s tím, že [redacted] [redacted] v [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] směnu měla od 9.00 do 13.00 hodin, také občas pracovala i od 6.00 do 14.00 hodin, když zastupovala [redacted]. Jednou jí volal [redacted] [redacted] aby dohlédla na [redacted] že se chová divně. Aby zjistila, co se s ní děje, že mu něco nechtěla říct. Se [redacted] to řešila, ale nevysvětlila jí to, nechtěla se s ní o tom mluvit. Dcera pořád trvá na tom, že je to pravda, že se to stalo. Ke skutku jí dcera řekla, že jí pan obžalovaný [redacted]. Na [redacted] a údajně i mezi [redacted]. Mělo se tak stát v obýváku v době, když byla v práci od 06.00 hodin. Když se jí poprvé zeptala, jestli to je pravda a řekla, že se k nim [redacted] už nevrátí, tak byla velká úleva. Šlo na ní vidět, že je ráda, že tam [redacted] není. Poprvé jí řekla, že to bylo, jak šla od šesti hodin a že si jí pan [redacted] odnesl do obýváku na postel a tam jí [redacted] na [redacted] a mezi [redacted].
7. Svědkyně [redacted] [redacted] u hlavního líčení uvedla, že probíhala hodina a v té hodině bylo [redacted] špatně. Sbalila si tašku, a že odchází domů. Bylo na ní vidět, že byla ubrečená, vypadala divně, vypadala, že jí bylo špatně. Potom zazvonilo, byla přestávka a do toho kabinetu za ní přišly spolužačky [redacted]. To už poškozená odešla a její spolužačky za ní přišly s tím, že [redacted] napsala dopis a že jí ho mají předat, že chce, aby si ho přečetla. Tak ho četla a pak s ním šla za panem zástupcem, který na základě dopisu volal policii a OSPOD. K dotazu o změně chování poškozené svědkyně uvedla následující. „Určitě, změnila se. Vždycky byla taková tišší, klidnější holčička, nikdy nebyla akční. Spíš se o ní v té třídě nevědělo. Měla pár kamarádek, se kterými se bavila. Pak na ní bylo vidět, že byla víc a víc smutnější, zamlklejší, uzavírala se hodně do sebe. Hodně i odcházela domů, dělalo se jí špatně. Neusmála se, působila smutně. Její nálada klesala. Nebylo to veselý dítě, to na ní bylo vidět.“ Řešila to s třídní učitelkou, bavily se o tom a shodly

se na tom, že je taková smutnější, ale ona to nikdy nebyla veselá holka, takže tomu nepřikládaly velký význam.

8. Svědkyně [redacted] před soudem vypověděla, že třídu získala loni v září, takže je s nimi letos druhý rok. [redacted] je typ dívčiny, která je tichá, uzavřená, není konfliktní, nepouští se do hr věcí. Působila tiše, a pokud něco řešili, tak byla vždycky sklíčená, jako kdyby ji něco trápilo. Potom se stal incident, který se údajně stal. Dozvěděla se to od své asistentky, která ve třídě je, svědkyně v té době v práci nebyla. [redacted] asistentka sdělila, že jí byl předán dopis, ve kterém byly napsány nějaké věci. Posléze se to dozvěděla i od zástupce školy, který to se svědkyní probíral. V tu dobu, kdy se to vyšetřovalo, [redacted] nebyla ve škole, ale když byl pan [redacted] ve vazbě, tak se s paní asistentkou shodly, že jako kdyby ze [redacted] něco spadlo, ulevilo se jí.
9. Z výpovědi znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, MUDr. Marka Páva, Ph.D., v souladu s písemně vypracovaným znaleckým posudkem (č. I. 54-73) vyplynulo, že vyšetření obžalovaného realizoval ambulantní formou, měl k dispozici trestní spis s výpověďmi, promluvili si a také realizovali doplňkové falopletysmografické vyšetření, které hodnotím jako standardní. Provádí klinickou rozvahu a odpovídá na otázku, zda pan [redacted] trpí nějakou duševní poruchou nebo chorobou, že nikoliv. Nejistil ani v minulosti, ani v době toho vyšetření přítomnost pravého duševního onemocnění, ani vážnou vadu osobnosti, nebo intelektovou poruchu nebo mentální retardaci, pouze konzum alkoholu bez známek závislosti. Tedy v době, kdy se měl dopouštět daného jednání, konstatoval, že tam nebyla přítomna žádná nemoc nebo porucha a z toho odpovídá, že není původ k tomu, aby hodnotil rozpoznávací nebo ovládací schopnosti jako snížené. Pak je mu kladena otázka, zda je pobyt pana [redacted] na svobodě pro duševní poruchu nebezpečný, a odpovídá, že není, že tam není taková okolnost ve zdravotním stavu, která by zakládala návrh nějakého ochranného léčení. Pak je mu kladena otázka, zda vzhledem k charakteru činu se jedná o nějakou sexuální úchytku – ne zjistil, že by obžalovaný trpěl parafilii. Je to heterosexuálně orientovaný muž, preferuje dospělé ženy, toto ovšem nevylučuje páchání jednání vůči [redacted] dívce. Pak je to doplňkové falopletysmografické vyšetření, které ilustruje, reakce na dospělé ženy a tam znalec uvádí, že tam nebyly zachyceny preferenční reakce na nedospělé, nebo na dívky dospívající.
10. Z výpovědi znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie Mgr. Leoše Vítka, v souladu s písemně vypracovaným znaleckým posudkem (č. I. 35-51) vyplynulo, že Co se týče osobnosti poškozené, tak zjistil, že její vývoj ještě nebyl vzhledem k věku ukončen. Je zřejmé, že osobnost ještě není zcela zformovaná, nicméně i v době vyšetření bylo zřejmé, že jsou v té osobnosti již formulované nějaké výraznější nestabilnější osobnostní charakteristiky, které se projevují v takové výraznější emoční labilitě s menší přizpůsobivostí, na druhou stranu tam byly zřejmé charakteristiky nevyrovnaného vývoje, kdy některé složky osobnosti zůstávají nerozvinuté. Uvedené charakteristiky se projeví i ve struktuře inteligence, ta je podprůměrná, nicméně, co se týče struktury, tak ve složce sociální inteligence, úsudku a schopnosti zorientovat se v sociální situaci, nějakým způsobem i odhadnout, jaký bude další vývoj situace, případně ji využít i ve svůj prospěch, tak tam dosahovala výsledků prakticky dospělého člověka, takže tam byl výkon až nadprůměrný. Co se týče schopnosti nějakým způsobem kriticky zhodnotit, co se mělo v dané době odehrávat, tak tam nebyly zjištěny nějaké další schopnosti správně vnímat, nebo odhadnout danou situaci. Věkově už byla ve fázi kritického myšlení, tzn., že i kdyby třeba případně nerozuměla všemu, co se mělo dít, tak byla schopna situaci vyhodnotit jako neadekvátní, nebo nějakou ohrožující, a vzhledem k jejímu temperamentu a k charakteristikám osobnosti, tak tam byla nějaká tendence k okamžité reakci, nebo k řešení situace. Co se týče věrohodnosti, tak objektivitu výpovědi snižují především osobnostní charakteristiky, o kterých mluvil, že umí využít situaci ve svůj prospěch. Když si chce něco prosadit, tak je schopná nějakých jednodušších

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

manipulací – takže její obecnou věrohodnost hodnotil sníženou, tedy v osobnosti, zčásti i nezralostí. Zčásti tedy uvedenými osobnostními rysy z hlediska intelektu tam kapacita je naprosto dostatečná k tomu, aby byla schopná podat svědectví o prožitých skutečnostech. Co se týče tendence k nějakému zkreslování prožitků, případně motivaci v tom zkreslování prožitků, tak tam zase, jak uváděl, že vývoj osobnosti je nevyrovnaný, tak tam vlastně i té úrovni morálního vývoje ona byla schopná nějakým způsobem prezentovat takové ty obecně přijímané morální hodnoty, nebo normy chování, ale nejsou u ní integrované, tzn., že ještě stále je to vázané na přítomnost nějaké autority. Co se týče nějakých tendencí měnit nebo zkreslovat výpověď, tak je schopna nějakým způsobem zkreslit kontext situace, nebo nějaké podstatné informace neuvést, případně uvést lež na vědomé rovině. Co se týče toho nižšího intelektu, tak ten byl vlastně v pásmu podprůměrném, byl to tedy defekt, nebylo pásmo nějaké mentální retardace, nicméně je schopná, nebo je více ovlivnitelná silnější osobností, která má nějaké pádnější argumenty. Neumí dobře argumentovat, takže je schopna nějakým způsobem akceptovat i ty informace, nebo nějaké indukované obsahy. Ve vztahu k autoritám tam je až flexibilní, tzn., že je tam možné nějakým způsobem výrazněji ovlivňovat její postoje a zčásti i nějaké informace, které jí může dospělá autorita indukovat. Na to navazuje i ta další otázka – jak je schopná reprodukovat prožité události. Je schopná se nějakým způsobem naučit výpověď, nebo opakovat něco na návod jiné osoby, ale to, že by ta svědecká výpověď měla charakteristiky reprodukování na návod, zjištěno nebylo. Takže tam spíš je ovlivnitelná v motivaci k podání výpovědi – tam byl tlak ze školy, nebo ze širšího okolí, ale ne přímo k tomu, co má vlastně říkat, nebo k tomu obsahu svědecké výpovědi. Co se týče vztahu k podezřelému, zpočátku prezentovala spíš pozitivní postoj, který se postupně vyvíjel k nějakému negativnějšímu, až k výrazně negativnímu, ten postoj se prohluboval především ve vztahu, jak se podezřelý zapojoval do výchovy a výchovně působil na nezletilou, u které bylo zřejmé, že špatně snášela tlak k výkonu a k tomu, aby plnila nějaké povinnosti a tím docházelo k rozporům na obou stranách. Co se týče následků, tak v souvislosti přímo s jednáním podezřelého nějaké následky nebyly zjištěny, nicméně tam byl nějaký pokles nálady právě v souvislosti s tím, jak se narušily vztahy v rodině, jak došlo k tomu, že se zkažil vztah mezi matkou a posuzovanou a celkově se tam narušily všechny vztahy v rodině, takže spíš v souvislosti s tím byl ten pokles nálady, takové ty lehčí anticipační úzkosti, nicméně zase z psychologického hlediska se nejedná o nějakou podstatnou změnu, nebo poruchu. Projevy traumatu, nebo vyloženě takové ty symptomy posttraumatické stresové poruchy znalec neidentifikoval, tam byly spíše charakteristiky poklesu nálady, ale v souvislosti spíše s rodinnou situací. Posuzovaná nebyla schopna domýšlet důsledky takhle složitě, nějak to složitě konstruovat a plánovat to, že se to rozvine až do takových důsledků.

11. Rozhodné skutkové okolnosti jsou doloženy též opatřenými listinnými důkazy. Z dopisu poškozené (čl. 84) soud zjišťuje chování obžalovaného popsané poškozenou. Z lékařské zprávy soud zjišťuje nález gynekologické ambulance (čl. 93) a to bez zjevného poranění v genitální oblasti. Z posudku na nezletilou ze ZŠ (čl. 161) soud zjišťuje školní hodnocení poškozené. Z deníčku poškozené (čl. 142-157) soud zjišťuje obsah zápisů poškozené.

12. Z osobních výkazů obžalovaného █████ █████ soud zjišťuje, že obžalovaný v opisu evidence přestupků a opisu z evidence Rejstříku trestů nemá žádný záznam.

13. Soud ve vztahu ke skutkovým závěrům následně hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu. Po zhodnocení před soudem provedeného dokazování a vyhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že je namístě vyřešit otázku věrohodnosti

jednotlivých provedených důkazů. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] od počátku řízení vypovídá konstantně, soud nezjistil, že by poškozená měla nějaký zvlášť závažný motiv obžalovaného usvědčovat z trestného činu. Byť svůj popis skutku v řízení před soudem při své výpovědi nepopsala zcela shodně, na soud její výpověď působila věrohodně, což posléze vedlo soud k úpravě v popisu skutku tak, aby odpovídal výsledkům provedeného dokazování. Poškozená popsala, jak ji obžalovaný probudil, ať jde do obýváku, v obýváku si lehla, protože jí to řekl, obžalovaný ji svlékl a poté ji [REDAKCE] na [REDAKCE] [REDAKCE] a dvakrát jí [REDAKCE] [REDAKCE] do [REDAKCE] celé to trvalo chvíli. Její výpověď dále koresponduje v tomto ohledu také s výpověďmi dalších svědků ohledně změny jejího chování, tedy zejména svědků [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] nebo svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] kteří shodně uvedli před soudem, že u poškozené v předmětné době docházelo ke změnám v chování v tom smyslu, že poškozená byla tichá, zamlklá, bylo vidět, že jí něco trápí, nechtěla se vracet po víkendech s otcem do domácnosti k obžalovanému. Také svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] (matka poškozené), popsala, jak se jí dcera svěřila a trvala na tom, že se vše odehrálo tak, jak popsala policii. Dále je její výpověď dle názoru soudu potvrzována i výsledkem znaleckého zkoumání ohledně obecné věrohodnosti, tedy znaleckým zkoumáním z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Obecná věrohodnost výpovědi poškozené je potvrzována slyšeným znalcem Mgr. Leošem Vítkem, který uvedl, že pokud jde o obecnou věrohodnost, tak objektivitu výpovědi snižují především osobnostní charakteristiky, tedy že umí využít situaci ve svůj prospěch. Když si chce něco prosadit, tak je schopná nějakých jednodušších manipulací – takže její obecnou věrohodnost znalec hodnotil jako sníženou, tedy v osobnosti, zčásti i nezralostí. Zčásti tedy uvedenými osobnostními rysy z hlediska intelektu je kapacita naprosto dostatečná k tomu, aby byla schopná podat svědectví o prožitých skutečnostech. Je schopná se nějakým způsobem naučit výpověď, nebo opakovat něco na návod jiné osoby, ale to, že by ta svědecká výpověď měla charakteristiky reprodukování nebo návodu, zjištěno nebylo. Dále je její výpověď potvrzována listinnými důkazy, a to zejména dopisem psaným poškozenou (čl. 84) v němž poškozená uvádí, že „zatím jsem to nikomu neřekla, ale už to nedávám.k nám přišel cizí pán.pohoda skončila, začal mě [REDAKCE] a říkal, až budu velká. ...že si spolu užijme.pořád mě [REDAKCE] a pořád říká [REDAKCE] [REDAKCE] což se závěrem znaleckého zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, že poškozená nebyla schopna domýšlet důsledky takhle složitě, nějak to složitě konstruovat a plánovat to, soud považuje za další usvědčující důkaz vůči obžalovanému. Z toho pohledu pak má soud za to, že byla potvrzena verze poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a vyvrácena obhajoba obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] který od počátku popíral jednání, které je mu kladeno za vinu.

14. Na základě těchto skutkových zjištění je třeba právně kvalifikovat prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] tedy tím, že v přesně nezjištěné době od 1. 9. 2017 do 30. 11. 2018 v [REDAKCE] v [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] [REDAKCE] domě čp. [REDAKCE] v [REDAKCE] v němž bydlel společně se svou družkou [REDAKCE] [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] a jejími dvěma nezletilými dcerami - [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] které společně s družkou vychovávali a pečovali o ně, využil nepřítomnosti [REDAKCE] [REDAKCE] pohlavně zneužil nezletilou [REDAKCE] [REDAKCE] a to tak, že nejméně ve dvou případech vždy ráno kolem 6.00 hodin nezletilou [REDAKCE] [REDAKCE] přenesl z její postele v dětském pokoji do obývacího pokoje, kde ji položil na rozložený gauč, celou ji [REDAKCE] a následně ji [REDAKCE] na [REDAKCE] a [REDAKCE] a v obou případech jí [REDAKCE] svůj [REDAKCE] do jejího [REDAKCE] a jednání se dopustil, ač věděl, že nezletilá je osobou mladší 15 let, přičemž zneužil svého postavení druhá matky, ke kterému měla nezletilá respekt a důvěru, v důsledku čehož jej nezletilá uposlechla a strpěla jeho jednání, kterým tak ohrozil mravní a citový vývoj nezletilé, neboť ji nevhodným způsobem předčasně seznámil se sexuálními praktikami pro ni naprosto nevhodnými, dopustil se tak zločinu pohlavního

zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném do jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu a svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně dětí mladších patnácti let před předčasnými zkušenostmi s různými formami pohlavního styku, které by mohly narušit jak jejich mravní, tak tělesný vývoj. Dále se obžalovaný dopustil v jednočinném souběhu přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že mu umožnil vést nemravný život a svým jednáním porušil zájem společnosti na řádné výchově osob mladších osmnácti let, která má být vedena v souladu se zásadami morálky občanské společnosti. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

15. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Za posuzované jednání bylo možno uložit trest odnětí svobody ve výměře jeden rok až osm let. Soud u obžalovaného shledal polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku, tedy že vedl před spácháním trestného činu řádný život. Soud vzal dále v potaz i okolnost, že obžalovaný již nežije s poškozenou ve společné domácnosti a také to, že u poškozené nebyly zjištěny následky, které by souvisely s jednáním obžalovaného. Je tak na místě působit na obžalovaného výchovným trestem, tedy trestem odnětí svobody na spodní hranici trestní sazby, tedy ve výměře 2 (dvou) let, přičemž byla stanovena přiměřeně dlouhá zkušební doba ve výměře 2,5 (dvou a půl) let, a soud má za to, že tento trest je dostatečný a bude mít zejména morálně výchovný vliv na obžalovaného.

16. Soud přiznal poškozené nárok na peněžitou náhradu nemajetkové újmy ve výši 10 000 Kč za zásah do osobnostních práv. Soud má za to, že jednání obžalovaného sexuálně motivované je způsobilé přivodit poškozené duševní útrapy v souvislosti s jeho vztahy k dalším osobám a jde o odškodnitelnou nemajetkovou újmu spojenou se zásahem do osobnostních práv a do důstojnosti poškozeného. Částku 10 000 Kč považuje soud za dostatečnou vzhledem k trvání a intenzitě útokům obžalovaného a jím způsobeného následku, vzhledem k závěrům znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie Mgr. Leoše Vítka (čl. 16 posudku, respektive 50 spisu) kde znalec uvádí pod bodem 7., že u posuzované nebyly zjištěny následky, které by souvisely s jednáním obžalovaného a byly tak v přímé souvislosti se šetřenými skutky. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy (za protiprávní zásah do osobnostních práv poškozeného bylo prostřednictvím zmocněnce požadována částka ve výši 50 000 Kč) byla poškozená ██████████ odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť výši shora přiznaného nároku považuje soud za plně dostačující.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 23. ledna 2020

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Procházkové a přísedících Mgr. Ivany Erbenové a Václava Větrovce v hlavním líčení konaném dne 13. 1. 2020 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ v ██████████ trvale bytem ██████████
adresou pro účely doručování ██████████

je vinen, že

dne 13. 10. 2018 v době od 23:25 hodin do 23:35 hodin v ██████████ na ██████████ před ██████████ č. p. ██████████ po předchozí slovní výměně názorů dal jednu ránu pěstí do obličeje poškozenému ██████████ po této ráně poškozený upadl na zem i s jízdním kolem, a když poškozený ležel na zádech na zemi na chodníku tvořeném z betonových zámkových dlaždic, tak poškozeného několikrát velkou intenzitou udeřil pěstí do obličeje a nejméně 2x poškozenému šlápl na hlavu, přičemž poškozenému vyhrožoval, že ho zabije a v napadání přestal, až když mu v tom zabránil host ██████████ čímž poškozenému ██████████ narozenému ██████████ způsobil zlomeninu jařmové kosti a horní čelisti vlevo s minimálním posunem úlomků, tříštivou zlomeninu spodiny levé očníce a zlomeninu zevní stěny levé očníce s minimálním posunem úlomků, pohmoždění měkkých tkání obličeje vlevo a otřes mozku s dobou léčení nejméně pěti týdnů a omezením na běžném způsobu života po dobu čtyř až pěti týdnů, zejména bolestmi obličeje vlevo, bolestmi hlavy, nemožností přijímat pevnou potravu, nemožností kýchat a smrkat a nutností dodržovat klidový režim,

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Jačudřová.

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že úmyslným jednáním jinému způsobí těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

pokus zločinu těžké ublížení na zdraví podle §§ 21 odst. 1, 145 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební dobu v trvání 3 (tří) let.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, se sídlem Orlická 4/2020, 130 00 Praha 3, škodu ve výši 16 110 Kč.

1. Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť se obžalovaný a státní zástupkyně po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.
2. Odůvodnění výroku o náhradě škody: S požadavkem na náhradu škody se k trestnímu řízení řádně a včas připojila zdravotní pojišťovna, náhrada škody jí byla přiznána v uplatněné výši.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřisluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa, dne 13. 1. 2020

JUDr. Alena Procházková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Jařudřová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě, soud pro mládež, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Procházkové a přísedících Věry Pospíchalové a Jindřišky Sládkové v hlavním líčení konaném dne 29. 1. 2020 v České Lípě

takto:

Obžalovaný mladistvý

██████████ narozený ██████████ v ██████████ trvale bytem ██████████ –
██████████ okres ██████████ t. č. ██████████

je vinen, že

v přesně nezjištěné době o letních prázdninách roku 2016 poté, co vedl na sociálních sítích s nezletilou ██████████ narozenou ██████████ sexuální zaměřenou komunikaci a přemlouval ji k setkání za účelem uskutečnění pohlavního styku mezi nimi, v ██████████ okres ██████████ nejprve na procházce v lese jmenovanou nezletilou ██████████ a ██████████ pod oblečením na ██████████ následně v ██████████ se jmenovanou nezletilou vykonal soulož, dále v místě tehdejšího bydliště nezletilé vykonal opakovaně se jmenovanou nezletilou soulož, a naposledy v říjnu 2016 v ██████████ - ██████████ v ██████████ v místě zvaném ██████████ poblíž ulice ██████████ opět vykonal se jmenovanou nezletilou v jednom případě soulož, a jednání se dopustil ačkoli věděl, že ██████████ nedovršila věku 15 let, čímž zasáhl do její intimní sféry, nezletilá tak předčasně zahájila svůj sexuální život, čímž ohrozil její rozumový, citový, mravní i tělesný vývoj, a uvedl ji v nebezpečí osvojení si návyků nevhodných pro její věk,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že jej svádí k nemravnému životu,

čímž spáchal

provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

provinění ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a ukládá se mu

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. úhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. se stanoví zkušební doba v trvání 1 (jednoho) roku.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená ■■■■■■■■■■ narozená ■■■■■■■■■■ bytem ■■■■■■■■■■ zastoupená zmocněncem Mgr. Kateřinou Sigmundovou, advokátkou Česká Lípa, Jiráskova 614, se svým nárokem na nemajetkovou újmu v penězích odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestním opatření, neboť se obžalovaný mladistvý i státní zástupkyně po jeho vyhlášení vzdali práva odvolání a netrvali na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku.

Odůvodnění výroku o náhradě škody:

1. Poškozená se k trestnímu řízení připojila s požadavkem na náhradu nemajetkové újmy částkou 370 176 Kč. Důvodnost výše požadované částky doložila znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, který byl v písemné podobě vyhotoven dne 29. 6. 2019, znalkyně MUDr. Olga Škodová. Z obsahu tohoto znaleckého posudku bylo zjištěno, že znalkyně poškozenou osobně nevyšetřila, neviděla ji, pracovala toliko se zdravotnickou dokumentací založenou ve spise a se soudně znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, který byl v písemné podobě vyhotoven dne 18. 5. 2019, znalci Doc. PhDr. Jana Kocourková, MUDr. Jiří Koutek, Ph. D.
2. Pokud jde o soudně znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, soud považuje za potřebné upozornit na tyto jeho části: V rámci vyšetření poškozená znalcům uvedla, že šikanu zažila na 1. stupni až do ■■■■■■■■■■ třídy, pak odešla na jinou školu a pak v ■■■■■■■■■■ třídě, když jí říkali, jak je ■■■■■■■■■■ jeden ji třísknul o topení (čl. 196 spisu). Z dostupných anamnestických údajů znalcům vyplynulo, že poškozená vyrůstala v komplikovaných rodinných poměrech, její rodiče se rozvedli, když jí bylo 5-6 roků, jejich soužití bylo problematické, starší bratr zůstal s otcem, poškozená s matkou, matka měla několik partnerů, soužití rovněž problematické, kvůli dluhům jednoho z nich byla v exekuci, s poškozenou žila v azylovém domě (čl. 200 spisu). Duševní stav poškozené v době před vyšetřovanou událostí byl negativně ovlivněn problematickými rodinnými poměry, nicméně nebyla v odborné psychologické nebo psychiatrické péči (čl. 201 spisu). Pokud by k projednávání

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Jačudřová.

události došlo, představovala by, vedle dalších negativních faktorů (zejména rodinná situace a dále problémy s vrstevníky), závažný negativní faktor pro její další psychosexuální vývoj.

3. Znalce MUDr. Olga Škodová neuvádí, zda zohlednila další negativní faktory, o kterých hovoří znalci Doc. PhDr. Jana Kocourková, MUDr. Jiří Koutek, Ph. D. Jeví se jako velmi pravděpodobné, že nikoli. Kromě toho pracuje s nesprávným údajem, že poškozená byla šikanována na škole na podzim 2016, přičemž nezletilá v rámci zkoumání jejího duševního stavu znalci při osobním vyšetření uvedla, že byla šikanována dlouhodobě již na 1. stupni základní školy až do ■ třídy a pak to znovu začalo v ■ třídě.
4. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu soud odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, bylo-li by třeba provádět k výroku o náhradě škody další dokazování, jež by podstatně protáhlo trestní řízení. V tomto konkrétním případě by soud požadoval, aby MUDr. Olga Škodová osobně vyšetřila poškozenou a poté by byla soudem k obsahu svého znaleckého posudku a ke zjištěním z osobního vyšetření poškozené vyslechnuta.
5. Soud připomíná, že v době skutku bylo mladistvému 16 let, poškozené 14 let, tedy byl mezi nimi přiměřený věkový rozdíl, byl mezi nimi vztah, vše se dělo se souhlasem poškozené, poškozená v závěru skutkového děje navázala vztah se ■ ■ tento vztah se stal intimním poté, kdy dovršila 15 let věku a trvá do současné doby.
6. S ohledem na všechny vyjmenované skutečnosti soud postupoval podle § 229 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu ve trojím vyhotovení. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa, dne 29. 1. 2020

JUDr. Alena Procházková v. r.
předsedkyně senátu